

VELIKO METOD lahko ozdravi raka

Zgodba *Lotharja Hirneiseja* po izobrazbi zdravnika, se je začela pred skoraj tridesetimi leti, v času, ko je njegov prijatelj zbolel za rakom in so ga v bolnišnici zdravili s kemoterapijo. Hirneise tedaj ni delal kot zdravnik, temveč je zelo uspešno vodil svojo trgovino s športno opremo, vendar se je odločil, da bo prijatelju pomagal in zanj poiskal ustrezno zdravilo. V ta namen je prodal trgovino, in ker ni imel finančnih skrbi, se je podal po svetu in prepotoval več kot trideset držav, kot sam pravi, od Aljaske do Nove Zelandije. V vsaki državi se je seznanil z najuspešnejšimi terapijami proti raku – do konca poti se jih je nabralo že več kot sto –, se pogovarjal s številnimi zdravniki, znanstveniki, kemiki, fiziki, biologi in drugimi ljudmi, predvsem pa z več kot tisoč bolniki, ki so uspešno premagali raka. Med njimi jih je veliko imelo raka v zadnjem stadiju, pa vendar jim ga je uspelo premagati. Ozdraveli so ljudje z velikimi tumorji na jetrih, ledvicah, v kosteh ali na pljučih. Ugotovil je, da so vsi bolniki, ki so raka uspešno premagali, počeli tri stvari: najprej so poskrbeli za odstranitev strupov iz telesa (čistili debelo črevo, pazili na zobe in higieno ustne votline, odstranili amalgamske zalivke, opravili različne razstrupljevalne kure), nato z ustrezno prehrano poskrbeli za pravilno kislino-bazično razmerje v telesu in v organizem niso vnašali novih strupov. Večino strupenih snovi vnašamo v telo s hrano, vendar tudi s kozmetiko.

Prav bolniki, ki so premagali raka v zadnjem stadiju, so Lotharja Hirneiseja tudi najbolj zanimali. Prijatelju sicer ni uspel pomagati, saj je ta prej umrl, zato pa je uspel pomagati velikemu številu drugih rakavih bolnikov. V Nemčiji je leta 1997 ustanovil združenje *Ljudje proti raku* (*Menschen gegen Krebs*), leta 2002 je dobil ameriško nagrado za alternativno medicino NFAM v Washingtonu, leta 2006 pa odprl svoj holistični center 3-E blizu Stuttgarta.

ZDRAVNIKI PREMALO POZNAJO DRUGE METODE

Lothar Hirneise je bil zelo preseenečen, ko je odkril, koliko različnih metod se uspešno spopada z rakom. Veliko nemških onkologov je nato

vprašal, kako to, da ne poznajo na primer metode ruskega imunologa *dr. Valentina Govalla* ali tekočino *tian xian*, ki je zelo priljubljena na Kitajskem. Odgovor je bil zmeraj enak: če bi obstajala uspešna metoda, bi tudi vedeli zanje. Nekega nemškega univerzitetnega učitelja je Lothar Hirneise nato vprašal, kako osvežuje znanje. Tako kot večina zdravnikov je svoje znanje pridobil med študijem medicine, zdaj pa se opira na strokovne medicinske revije in druge publikacije. Toda težava pri teh publikacijah je, da v njih ni zapisano, kaj se dogaja v drugih državah in kakšne metode zdravljenja raka še obstajajo.

KAJ JE RAK

Še do nedavnega so na medicin-

skih fakultetah učili, da je rak posledica mutacije v jedru telesne celice. In to je seveda verjel tudi Lothar Hirneise. Toda ko je začel o tem bolj poglobljeno razmišljati, si je postavil preprosta vprašanja, med njimi, zakaj ne obstaja tudi rak srca. Enako vprašanje je postavil različnim profesorjem in nihče mu ni znal nanj prepričljivo odgovoriti. Prav tako mu niso znali odgovoriti na vprašanje, zakaj poskusna žival, če vanjo vsadijo nezdravo jedro ne dobi raka, če pa vanjo vsadijo celo celico, pa ga dobi. Prepričan je, da je teorija o mutaciji celic, ki jo poučujejo na medicinskih fakultetah napačna. Mutacije res obstajajo, vendar se te razvijejo pozneje in niso vzrok raka. Vprašanje je, kako se je proces začel, vsekakor ne z mutacijami. Da se takšna zmota

Rakavi bolnik mora sam ugotoviti, kaj mu v življenju povzroča največji stres in to mora poskušati odpraviti. Tako se bo spremenila tudi energija, sprememba energije pa je pri zdravljenju raka najpomembnejša.

ne prekliča, je po njegovem mnenju razlog v tem, da je verjetno težko priznati, da so se univerzitetni profesorji trideset ali več let motili.

TUMOR KOT OPOZORILO

Lothar Hirneise pravi, da tumor sprva ni bolezen, temveč njen simptom, nekaj takega, kot so mrzlica, driska ali težave s kožo, v bolezen se spremeni šele, ko se za njegovo opozorilo ne zmenimo in ne spremenimo svojega življenja. Namesto da bi spremenili način svojega življenja, se raje lotimo tumorja. Vsak rakav bolnik naj bi najprej temeljito razmislil o svojem življenju in se šele nato odločil, kako se bo zdravil in ne podlegel siljenju onkologov, naj gre takoj pod nož, se odloči za kemoterapijo in/ali obsevanje sicer mu bo zmanjkalo časa za uspešno zdravljenje.

Najbolj verjetni vzrok raka je stres. Telo je v stresu tudi tedaj, če ima človek slabe navade. Rak se ne začne na ravni fizičnega telesa, najpogosteje se začne na ravni uma, psihe, čustev, ko na primer ljudje opravljajo delo, ki ga ne marajo, ne dobijo dovolj ljubezni v družini, živijo z alkoholikom ali nasilnežem in podobno. To je sicer

zmanjša količina adrenalina začne v celice prihajati preveč sladkorja in te se ga morajo znebiti, saj le tako ostanejo zdrave, sladkor pa z veseljem vsrkavajo rakaste celice. Dogaja se nekaj podobnega kot pri drugih nepravilnostih v telesu: če se v telesu nakopiči preveč strupov, se začnejo pojavljati različne spremembe na koži, če zaužijemo kaj neustreznega, dobimo drisko, ker se telo skuša samo očistiti. Ko dobimo visoko vročino, ta pospešuje komunikacijo med celicami in uničuje nekatere bakterije. Enako je z rakom. Tumor opravlja tudi dobre stvari. Zgoreva sladkor, zbira strupene snovi iz organizma, preprečuje širjenje glivic po telesu, predvsem pa opozarja, da je treba nekaj spremeniti v življenju. Če človek nič ne ukrene, da bi odpravil vzroke, simptomi vztrajajo in nazadnje je treba zdraviti tudi njih.

KAKO ZDRAVITI RAKA

Lothar Hirneise na podlagi svojega znanja in izkušenj razvršča metode zdravljenja raka v štiri skupine.

V prvi skupini so metode, katerih cilj je uničiti ali odstraniti rakave celice. V to skupino sodi uradna medicina s kemoterapijo, obsevanjem in

operacijami. Toda tudi alternativna medicina pozna metode, ki uničujejo tumor. Na primer, galvansko terapijo, pri kateri tumorje uničujejo z električnim tokom ali terapijo IPT, terapijo inzulinskega potenciala, ko bolnik prejema injekcije inzulina, nato sladkorno raztopino, v kateri je približno 10 odstotkov kemoterapevtikov ali kakšnih drugih citostatikov. V Sloveniji teh dveh metod ne poznamo, sta pa priljubljeni v Nemčiji. V svetu se danes največ govori o metodi italijanskega zdravnika dr. Simoncinija. Odkril je, da lahko tumor uniči tako, da vanj vbrizga raztopino sode bikarbone v vodi. Skratka, uničevanje tumorja je lahko poglavitni način zdravljenja tako v uradni kot v alternativni medicini, le da se v uradni medicini zdravljenje s tem tudi konča.

V drugi skupini so metode, ki skušajo spreminjati in krepiti imunski sistem. Uradna medicina takšnih metod ne pozna, v alternativni medicini pa je takih metod več. Znana je na primer terapija z imelo, v Rusiji pa metoda VG 1000, pri kateri bolnik prejme le eno injekcijo snovi pridobljene iz človeške placente (posteljice).

V tretjo skupino sodijo terapije s prehrano. Najbolj znane so oljno-beljakovinska terapija nemške znanstvenice dr. Johanne Budwig, Gersonova terapija imenovana po dr. Max Gersonu, pri kateri bolniki uživajo predvsem sadne in zelenjavne sokove, makrobiotika, ki temelji na žitih, Breussova terapija, ki temelji na sokovih, dieta nizozemskega zdravnika dr. Moermanna z vitamini, jodom, železom in žveplom in podobne.

Četrta skupina zdravljenja raka pa zajema metode, ki skušajo zdraviti vzroke raka, saj prve tri skupine metod zdravijo predvsem simptome. V četrto skupino sodi nemška sinergijska terapija, po kateri se po vzoru na kriminalistiko in boj proti terorizmu

izdelujejo značilni profili ljudi, ki zbolijo za določeno vrsto raka. Znan je predvsem *Bernd Joschko*, Nemeč, ki sicer dela v policiji prav v boju proti terorizmu, in je že pred približno dvajsetimi leti začel izdelovati profil žensk, ki zbolijo za rakom dojke. Odkril je, da se te bolnice spoprijemajo z velikim številom problemom, tja do štirideset.

Z NOVIMI POGLEDI DO USPEHA

Lothar Hirneise je iz vseh pridobljenih spoznanj zasnoval sistem boja proti raku sestavljen iz treh E-jev: *Ernährung*, *Entgiftung*, *Energie* (prehrana, razstrupljanje, energija) in ustanovil svoje središče za zdravljenje raka – Center 3-E.

Skoraj 70 odstotkov bolnikov, ki pride k njim, se je že zdravilo z operacijo, kemoterapijo ali obsevanjem in pri marsikomu se je razvil tudi drugi ali tretji tumor. Lothar Hirneise pravi, da bolniki težko razumejo, da v njihovem telesu po kemoterapiji, operaciji in še zlasti obsevanju ni nič več tako, kot je bilo prej. Telo se drugače odziva, če je uničen kostni mozeg, posledice ne trajajo dneve, temveč leta. Strupi vneseni s kemoterapijo, ne ostanejo v maščobnih celicah le nekaj dni, temveč leta, težave so tudi zaradi okvar možganov in notranjih organov.

Zato mora vsak bolnik najprej dobro premisliti, katero pot zdravljenja bo ubral. Če se že takoj na začetku odloči za neko alternativno metodo in se po dveh, treh mesecih izkaže, da ni uspešna, jo še zmeraj lahko opusti in začne s kemoterapijo ali obsevanjem. Na kemoterapijo lahko preide v katerem koli trenutku. Toda s kemoterapije ne more kar takoj preiti na drugo metodo, ker je treba najprej organizem očistiti strupov prejetih s kemoterapijo.

Ko bolnik pride v Center 3-E, ga najprej zdravnik vpraša, zakaj ima rak. Pokazalo se je, da več kot polovica bolnikov ve, zakaj ga ima. Povedo, kakšne strese doživljajo ali so jih doživeli, in kaj jih je v njihovem načinu življenja pripeljalo do tega, da se je pojavil rak. Če pa bolnik ne ve, kaj bi lahko pri njem povzročilo raka, se je treba z njim vztrajno pogovarjati. In prav v tem je slabost sodobnih sistemov zdravstva, da zdravniki niso plačani za pogovor z bolnikom. Pogovor pa je najpomembnejši, saj zdravnik mora vedeti, kakšna oseba mu sedi nasproti, ker če tega ne ve, ne more načrtovati primernega zdravljenja, kajti samo uničiti tumor ne bo dovolj.

Poleg vprašanja, kaj bolnik meni, da je pri njem povzročilo raka, zdravnik v Centru 3-E bolniku zastavi še eno pomembno vprašanje: Kaj ima Bog od tega, da vi ozdravite? Čeprav se to vprašanje bolniku sprva morda zdi malce nenavadno ali nepotrebno, pa je zelo pomembno. Ugotovili so namreč, da je veliko več možnosti, da bolnik ozdravi, če ve, zakaj želi ozdraveti. Če se bolnik zaveda, kaj pričakuje od sebe in svojega življenja in kako želi živeti v prihodnje, je verjetnost ozdravitve desetkrat večja, kot če o tem nima nobenih načrtov. V Centru 3-E torej uporabljajo tako imenovano kavzanetiko, osredotočajo se na vzroke raka.

Po mnenju Lotharja Hirneiseja je v sistemu 3-E najpomembnejši tretji del zdravljenja – spreminjanje energije. Kaj to pomeni? Bolniki so zboleli za rakom zaradi svojega načina življenja, zato morajo z dotedanjim načinom življenja nemudoma prenehati. Ne smejo več živeti na enak način, saj bodo dočakali le nove tumorje in smrt. Če nič ne spremenijo, se tudi nič ne bo spremenilo. Bolnik mora sam ugotoviti, kaj mu v življenju povzroča največji stres in to mora poskušati odpraviti. Tako se bo spremenila tudi energija,

sprememba energije pa je pri zdravljenju raka najpomembnejša.

Drugi del energijskega zdravljenja je vizualizacija, ko si človek samega sebe predstavlja zdravega, predstavlja si, kaj bo čez leto ali dve počel kot zdrava oseba. Zakaj je to pomembno? Ker telo sledi umu. Naslednji korak je pričakovanje. Če bolnik pričakuje, da bo po letu dni ali dveh umrl, je to zelo slabo, iskreno mora pričakovati, da bo preživel. In tretjič, potrebno je skleniti dogovor s tumorjem.

Ko je Lotharju Hirneiseju pri njegovem potovanju po svetu in pogovorih z uspešno ozdravljenimi rakavimi bolniki neki bolnik povedal, da je sklenil dogovor s tumorjem, ga Hirneise ni razumel. Ko pa mu je enako zgodbo povedal še drugi, tretji bolnik, pa je tudi sam začel o tem premišljevati in počasi razumevati mehanizem omejenih pogodb. Kakšen je to dogovor? Bolnik se začne pogovarjati s svojim tumorjem in mu na primer reče: »Če boš še naprej tako rasel, bom umrl. Toda če umrem, boš umrl tudi ti. Izgubila bova torej oba, zakaj ne bi oba pridobila. Kaj bova torej storila?«

Lothar Hirneise priporoča, naj bolnik sklene s tumorjem pisni dogovor. V tem dogovoru mora tumor »izjaviti«, da se bo v nekaj naslednjih mesecih zmanjšal in postal normalna celica. Bolnik, kot gostitelj tega tumorja, pa bo v dogovor zapisal, kaj vse bo v svojem življenju spremenil in to natančno po rokih: kaj danes, jutri, čez teden dni, mesec dni, v obdobju treh mesecev in podobno. Izredno pomembno je, da se bolnik tudi drži zapisanih obvez, kajti če ne bo spoštoval dogovora, ga tudi tumor ne bo. Lothar Hirneise je ugotovil, da je zdravljenje raka ob sklenjenem dogovoru z rakom veliko uspešnejše.

